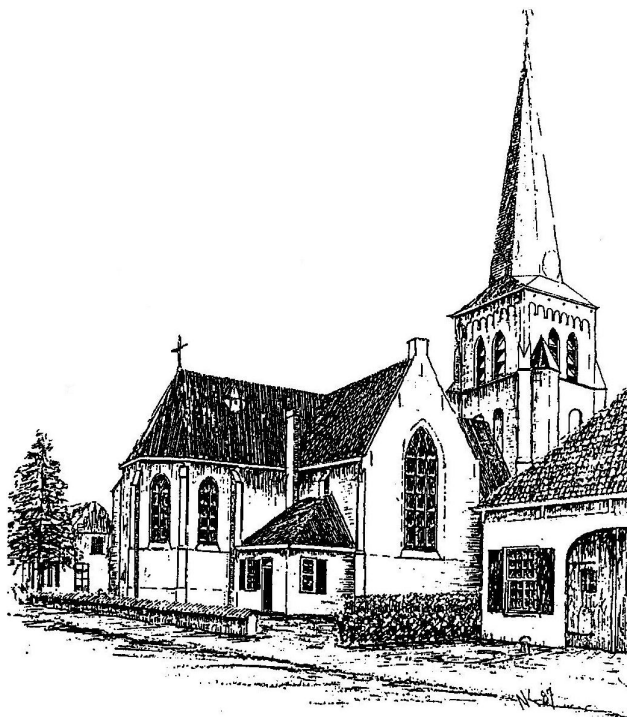

VIJFTIENDE ZONDAG D.H.J.

*God is niet ver weg.
Hij is dicht bij je
ligt je voor in de mond
is diep in je hart.
Daarom kun je uit jezelf weten
wat je worden moet: heel. heilig.
(Deuteronomium 30)*

WELKOM.

Op de recent uitgekomen briefkaart
'De monniken van vandaag' staat:

*Zij dragen geen pijn,
zijn van geen orde lid, maar
leven in overgave aan het Leven.*

*Hun schreden zijn gebed,
hun daden fluisteringen van de geest
die het heelal in stand houdt. . . .*

*Midden in de wereld leven zij
en getuigen van een eeuwig nu.
Midden in het leven en
opwaarts tot de sterren . . .
de monniken van vandaag.*

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar,
in Gods naam samen.*

+

Lied. Het leven voert ons (2c)

SCHULD BEKENNEN.

V. Je was ziek -
ik zocht je niet op.

Je was alleen -
ik hield je geen gezelschap.

Je had honger -
ik gaf je niet te eten.

Je had dorst -
ik liet je niet drinken.

Je was vreemde, vluchteling -
ik nam je niet op.

Je vroeg om je recht -
ik kwam niet voor je op.

Je stierf en
werd vergeten.

A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR
EN GOD EN GOED ONS ALLEN.

BEZINNING.

Woord en lied

A.: **Gij hart Gij bron van leven** *P. Verhoeven*
ontferm U over ons. *Taizé*
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

*Er is méér wat ons
met elkaar verenigt dan
wat ons van elkaar scheidt.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Alléén kunnen we iets
maar samen zijn we
tot zoveel méér in staat.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Hoe verschillend ook
getint of gebekt, we zijn allen
lidmaat van het ene volle Leven.*

**A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.**

GEBED.

*Wie niet van U zijn vervuld
hangen zich mateloos vol
en raken bedolven.*

*Wie niet met U op weg zijn
jagen achter alles aan en
vinden nergens wat ze zoeken.*

*Wie niet door U zijn begeesterd
verliezen eens de moed en
doven dan het vuur.*

*Vul ons doen met uw geest,
ons hart met uw liefde
zoals bij hem die
U een zoon is geworden
ons een broeder gebleven.*

Amen.

Lied.

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

**A.: We zijn geen vreemden voor elkaar
al spreken we andere talen.
We zijn geen vreemden voor elkaar
we zijn van één zon de stralen.**

**K.: We vormen een geheel
en jij en ik zijn deel -**

**A.: waar een mens lijdt
lijdt heel de wereld.**

EERSTE LEZING.

Deuteronomium
30, 10-14

God de Heer spreekt je aan;
luister naar Hem en doe wat Hij wil.
Keer je naar Hem met hart en ziel.
Hij gaat je krachten niet te boven;
is niet onbereikbaar.

Hij woont niet in de hoogte.
Niemand hoeft om Hem te kennen
de hemel te bestormen.

Hij is niet eindeloos ver weg.
Niemand hoeft om Hem te vinden
de wereldzeeën over.

Nee, God de Heer is bij je,
ligt je voor in de mond,
is diep in je hart.

Daarom kun je uit jezelf weten
wat je worden moet: heel, heilig.

Lied.

- A.: We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
al zien we met andere ogen.
We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
door één Levensgeest bewogen.**
- K.: We vormen een verband
zijn aan elkaar verwant -
- A.: waar een mens sterft
sterft heel de wereld.**

HET EVANGELIE.

Lucas 10,25-37

Een wetgeleerde wilde Jezus wel eens uitproberen en zei: 'Meester, wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?' Jezus antwoordde met een wedervraag: 'Wat staat er geschreven in de wet? Wat lees je daar?' De man dreunde op: 'Gij zult de Heer uw God beminnen met hart en ziel, met alle kracht en verstand; en je naaste als je-zelf.' Jezus zei: 'Heel juist, doe dat en ge zult leven.'

Maar de man wilde zijn vraag verantwoorden en vroeg daarom aan Jezus: 'Wie is mijn naaste dan wel?' Toen vertelde Jezus aldus. 'Op weg van Jeruzalem naar Jericho viel iemand in handen van rovers. Ze plunderden en mishandelden hem en toen ze vertrokken lieten ze hem half dood liggen. Bij toeval kwam er een priester langs die weg; hij zag hem wel maar liep met een boog om hem heen. Zo deed ook een leviet: hij kwam daar langs, zag hem, maar liep met een boog om hem heen. Toen kwam een Samaritaan die op reis was, bij hem. Hij zag de man liggen en kreeg medelijden. Hij ging naar hem toe, goot olie en wijn op zijn wonden en verbond ze. Hij tilde hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en zorgde voor hem.'

De volgende morgen gaf hij de waard twee denariën en zei: 'Zorg goed voor hem en wat je meer mocht besteden, kom ik je op mijn terugreis vergoeden.' Wie van deze drie lijkt je de naaste van de man die in handen van de rovers gevallen is?' De wetgeleerde antwoordde: 'Hij die met hem te doen had.' En Jezus sprak: 'Ga dan en doe evenzo.'

Lied.

**A.: We zijn een leven onderweg
al volgen we andere wegen.
We zijn een leven onderweg
en wie komt geen ander tegen.**

**K.: De grond van dit bestaan
in vrede samengaan**

**A.: wie een leven redt
redt heel de wereld.**

MEDITATIE.

Onder invloed van wetenschappelijke ontdekkingen ontwaakt en vormt zich in ons een wereld van gevoelens van verwantschap en eenheid die even oud zijn als de menselijke ziel maar die deze tot dusver eerder gedroomd dan beleefd heeft . . . Dit collectief ontwaaken . . . heeft uiteraard op de massa der mensheid een sterke religieuze terugslag, - in deprimerende of in verheffende zin.

(Pierre Teilhard de Chardin in
Het Goddelijk Milieu)

Heel erg lang heeft: *Gij zult de Heer uw God beminnen met hart en ziel, met alle kracht en verstand en je naaste als jezelf*, gefunctioneerd als samenvatting van het christelijke geloof waarmee het zich van de andere godsdiensten onderscheidde en zich er ook ver boven verhief.

Intussen is zowat de hele wereld voor het westerse voetlicht verschenen en hebben zo goed als alle mensen er kennis gemaakt met een kleurrijk spectrum aan levensvisies en godsdiensten; hun ideeën, gebruiken, uitdossing en geschriften.

Zo ontdekten de christenen de Tenach, het eigen heilige boek van de joden, dat zij Oude Testament noemden en beschouwden als een boek en geschiedenis die de komst van Jezus en het christelijke rijk Gods voorbereidden.

Het bleef lang een min of meer gesloten boek en is vooral gebruikt om het eigen gelijk van Jezus, de kerk en het Christendom te bewijzen.

In onze tijd echter krijgt het Oude Testament met zijn scheppingsverhalen, psalmen en profeten zijn eigen waardigheid als joods heilige boek terug. En in dit boek blijkt dan al te staan: 'Luister Israël, heb JHWH uw God lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten . . .' en ook 'Heb je naaste lief als jezelf. Ik ben JHWH.' (Deut. 6,5; Lev. 19,18)

Het originele in de woorden van het evangelie is dat de twee uitspraken tot één uitspraak zijn samengevoegd en liefde voor God en liefde voor de naaste met elkaar vereenzelvigd - en daarmee zijn allerlei oude scheidingsmuren neergehaald. Dit diep religieuze besef van eenheid in een mysterievol geheel van leven waarvan liefde het hart is, gaat vooraf aan alle godsdiensten en levensvisies en maakt ze ook alle relatief. *'In ons ontwaakt een wereld van verbondenheid en eenheid die zo oud is als de menselijke ziel...'*

Kort orgel

Het monnikenleven is een realiteit die de godsdiensten overstijgt. Het is in zichzelf niet hindoeïstisch of boeddhistisch, niet rooms-katholiek, orthodox of protestants. Het heeft z'n wortels in een visie op de mens die de traditionele godsdienstige vormen overstijgt. Zijn wij in staat om een monnikenleven uit te vinden dat niet christelijk of hindoeïstisch, boeddhistisch of islamitisch is, maar geestelijke ruimte geeft aan ieder mens, tot welke godsdienst hij ook behoort of niet behoort? Een plaats van rust, van herbronning, van eenwording, waar mensen zich in de mystieke dimensie van hun bestaan kunnen inleven. Een plaats die geen bepaald credo en ook geen lidmaatschap van een erkende godsdienstige institutie eist.

Zo kon het gebeuren dat in het midden van de vorige eeuw in het Franse Taizé een gemeenschap van protestante monniken ontstond die de wereld heeft verrast en op jong en oud indruk maakt.

De sfeer die met name in monnikenkloosters wordt aangetroffen is eerder open religieus dan omschreven christelijk of dogmatisch kerkelijk en juist tot deze diep religieuze en oermenselijke sfeer voelen mensen van deze tijd zich aangetrokken. 't Zijn tekenen aan de wand, signalen uit den hoge die wijzen op iets van de monnik in ieder mens.

Het monnikendom is niet allereerst de vrucht van een godsdienst of het succes van een kerk. Het komt voort uit 't religieuze besef waarmee iedere volwaardige mens - de een mogelijk meer dan de ander - is gezegend en dat lange tijd te kampen heeft gehad met een rationalistisch materialisme en 'n dogmatische godsdienstigheid.

Maar zoals in onze tijd de aangeboren intuïtie, het zekere aanvoelen, weer als een bron van kennis wordt herontdekt en erkend naast en zelfs bóven het verstandelijk benaderen, zo begint de éénentwintigste eeuw in te zien dat 't menselijk religieuze besef - hoe vormloos ook - voorafgaat aan alle godsdiensten en deze ook relativeert.

We moeten tot een hernieuwd besef komen van onze gezamenlijke afkomst en onze gezamenlijke bestemming, -

*een besef van het éne lichaam waar alles wat leeft
deel van is en waarvan de vitaliteit en
gezondheid ons aller levensvoorwaarde is.*

(Hein Stufkens)

Landen waar de scheiding van kerk en staat in de
grondwet is opgenomen moeten wel beseffen
dat ze de religieuze aard van de mens niet mogen en
kunnen ontkennen zonder daarmee mens en
maatschappij grondig te schaden, te 'ontzielen'.
Mensen kunnen teleurgesteld en ontgoocheld
hun kerklidmaatschap opzeggen, maar kunnen niet
blijvend hun 'goddelijke aard' verloochenen.
'Dieper dan ik zelf is God in mij' zei Augustinus en
'in ieder van ons schuilt iets van de monnik', -
de stille bescheiden werkende biddende mens . . .

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied.

A.: **Aan wat op aarde leeft** *t.: H. Oosterhuis
m.: J. Vermulst*

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Orgelspel en collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

*In het vluchtige moment
de Eeuwige zien;
in de tijd die vliegt
de Oneindige.*

*In lief en lach
het leven proeven;
in pijn en leed
een hand die ons vasthoudt.*

*In het brood dat we breken
het leven weten waarin we delen;
in de beker die we drinken
de opdracht ons gegeven.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
naar ziel of lichaam;
en niemand is zonder letsel.*

*Bid voor die zorgzaam bijstaan,
dag en nacht waken; en op iedereen
wordt vroeg of laat een beroep gedaan.*

*Bid voor die ons zijn voorgegaan.
In eerbiedige gedachtenis noemen wij:*

*Denk aan hen, jonge mensen nog,
die voor vrede uitgezonden,
lijf en leden riskeren, 't leven verliezen.*

*Bid voor die achterbleven;
en wie van ons mist niet iemand ?*

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

A.: Een glimp van U *t.: P. Verhoeven*
in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Gezegend zijt Gij om adem en licht,
de bron uit wie wij geboren,
de einder waarheen we gaan, -*

*om zon en maan,
alles-en-alles in het bestaan geroepen,
't onnoembare wonder dat wij beleven.*

*Gezegend zijt Gij om hart en ziel,
de hoop die gaande houdt,
de belofte waarop wij koersen.*

A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Gezegend zijt Gij om die
zorgzaam doen wat alledag vraagt,
eerbiedig omgaan met het leven en
nooit genoemd uw naam waar maken, -*

*om kracht en woord
van profeten toen en nu,
die opstaan tegen alle pijn,
mensen waardig leven geven.*

*Gezegend zijt Gij om Jezus Christus,
die voluit op U vertrouwde en
mensen trouw was tot het uiterste.*

A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.

*Gezegend zijt Gij om die
ten afscheid brood nam,
het brak, deelde
en zijn vrienden zei:
dit ben ik: hart en ziel
met u gedeeld, voor u gebroken, -*

*om die op het laatst
zijn beker overreikte
en zijn vrienden zei:
Overnemen, delen en doorgeven;
mijn testament voor u,
een nieuw begin.*

*Gezegend zijt Gij om die ons
tenslotte heeft gezegd
te leven zoals hij:
trouw aan mensen koste wat kost;
trouw aan de Vader
in wie alles wordt voltooid.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Gezegend die zijn zoals hij:
stem voor stommen,
oor voor doven,
oog voor blinden -*

*met het volste vertrouwen in
alles-komt-goed; Liefde
heeft het laatste woord.*

*Gezegend die zijn zoals hij:
in geen dood, geen graf berusten,
aan geen kwaad ten onder.*

*Gezegend
die bidden zoals Hij.*

ONZE VADER.

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

**A.: Wat in mensen leeft t.: M. Zagers
aan vreugde en verdriet m.: W. Vogel
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.**

*Denk aan die met ons
het leven delen en
niet te eten krijgen,
niet te drinken hebben.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.**

*Denk aan die met ons
het leven delen en
van huis worden weggejaagd,
uit hun land verdreven.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.**

*Denk aan die met ons
het leven delen en
ontgoocheld in niets meer geloven,
teleurgesteld niemand nog vertrouwen.*

**A.: God die ons omgeeft
Uw schepping niet verlaat
naar wie wij leven
hart en ziel van wat bestaat.**

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
bij lief en leed
met hart en handen.
En zegene ons God en Goed
in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL